

Brusel 21. listopadu 2016
(OR. en)

14663/16

Interinstitucionální spis:
2016/0152 (COD)

MI 739
TELECOM 245
DIGIT 137
CONSOM 288
IND 250
COMPET 605
ENT 214
POSTES 20
JUSTCIV 305
PI 139
CODEC 1698

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	9611/16 MI 396 TELECOM 104 DIGIT 60 CONSOM 130 IND 116 COMPET 339 ENT 102 POSTES 3 JUSTCIV 155 PI 64 CODEC 772 IA 31
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o řešení neopodstatněného zeměpisného blokování a jiných forem diskriminace na vnitřním trhu kvůli státní příslušnosti, místu bydliště či místu usazení zákazníků a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES – obecný přístup

Delegace naleznou v příloze kompromisní znění, které bude předloženo Radě pro konkurenceschopnost na zasedání dne 28. listopadu 2016.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o řešení neopodstatněného zeměpisného blokování a jiných forem diskriminace na vnitřním trhu kvůli státní příslušnosti, místu bydliště či místu usazení zákazníků a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- (1) Pro uskutečnění cíle spočívajícího v zajištění řádného fungování vnitřního trhu coby prostoru bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb, a to mimo jiné volný pohyb zboží a služeb, není dostačující odstranit mezi členskými státy pouze státní hranice. Toto odstranění mohou narušovat soukromé subjekty zaváděním překážek, které neodpovídají svobodám vnitřního trhu. K tomu dochází v případech, kdy obchodníci, kteří působí v jednom členském státě, blokují nebo omezují přístup ke svým on-line rozhraním, jako např. internetovým stránkám a aplikacím, pro zákazníky z jiných členských států, kteří hodlají uzavírat přeshraniční obchodní transakce (tato praxe je známa jako zeměpisné blokování). Dochází k tomu také prostřednictvím jiných opatření ze strany určitých obchodníků, v jejichž rámci se vůči těmto zákazníkům z jiných členských států používají odlišné podmínky pro přístup k jejich zboží a službám on-line i off-line. Pro toto rozdílné zacházení sice může někdy existovat objektivní odůvodnění, v jiných případech obchodníci upírají spotřebitelům, kteří hodlají uzavřít přeshraniční obchodní transakce, přístup ke zboží či službám nebo v tomto ohledu používají odlišné podmínky z čistě obchodních důvodů.
- (2) Někteří obchodníci takto uměle segmentují vnitřní trh podél vnitřních hranic a brání volnému pohybu zboží a služeb, čímž omezují práva zákazníků a brání jim v tom, aby měli prospěch z širšího výběru a optimálních podmínek. Tato diskriminační praxe je důležitým faktorem, který přispívá k relativně nízké úrovni přeshraničních obchodních transakcí v rámci Unie, a to i v odvětví elektronického obchodu, což brání realizaci veškerého růstového potenciálu vnitřního trhu. Objasnění situací, v nichž nemůže pro rozdílné zacházení tohoto druhu existovat žádné odůvodnění, by mělo všem účastníkům přeshraničních transakcí přinést jasnost a právní jistotu a mělo by zajistit účinné používání a prosazování předpisů o nepřípustnosti diskriminace na celém vnitřním trhu.

- (3) Podle článku 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES² mají členské státy zajistit, aby poskytovatelé služeb usazení v Unii nezacházeli s příjemci služeb rozdílně kvůli jejich státní příslušnosti nebo místě bydliště. Toto ustanovení však nebylo plně účinné při potírání diskriminace a dostatečným způsobem nesnížilo právní nejistotu, zejména pak vzhledem k možnosti odůvodnit rozdíly v zacházení, které toto ustanovení povoluje, a k souvisejícím obtížím při jeho prosazování v praxi. Zeměpisné blokování a další formy diskriminace kvůli státní příslušnosti, místu bydliště či místu usazení navíc mohou vznikat v důsledku opatření ze strany obchodníků usazených ve třetích zemích, které leží mimo oblast působnosti uvedené směrnice.
- (4) Pro účely zajištění řádného fungování vnitřního trhu jsou proto nutná cílená opatření stanovená tímto nařízením, která poskytnou jasný, jednotný a účelný soubor pravidel pro vybraný počet otázek.
- (5) Cílem tohoto nařízení je zabránit diskriminaci kvůli státní příslušnosti, místu bydliště nebo místu usazení zákazníků, včetně zeměpisného blokování, při přeshraničních obchodních transakcích mezi obchodníky a zákazníky souvisejících s prodejem zboží a poskytováním služeb v rámci Unie. Nařízení usiluje o řešení přímé i nepřímé diskriminace, a zahrnuje tedy i neodůvodněné rozdílné zacházení na základě jiných rozlišujících kritérií, které vedou ke stejnému výsledku jako použití kritérií přímo založených na státní příslušnosti, místu bydliště nebo místu usazení. Tato další kritéria lze použít zejména na základě informací uvádějících fyzické umístění zákazníků, jako např. IP adresa používaná při přístupu k on-line rozhraní, adresa zadaná pro dodání zboží, provedená volba jazyka nebo členský stát, v němž byl vydán platební prostředek zákazníka.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

(5a) Práva a povinnosti stanovené v tomto nařízení by se neměly vztahovat na situace, které jsou čistě vnitrostátní záležitostí členského státu, tedy kdy jsou všechny relevantní prvky dané transakce soustředěny v rámci jednoho členského státu – zejména státní příslušnost, místo bydliště či místo usazení zákazníka nebo obchodníka, místo plnění, platební prostředky použité při transakci nebo nabídce, jakož i použití on-line rozhraní.

- (6) Vzhledem k tomu, že některé regulační a administrativní překážky pro obchodníky byly v celé Unii v některých odvětvích služeb odstraněny v důsledku provedení směrnice 2006/123/ES, a to z hlediska její věcné působnosti, měl by být zajištěn soulad mezi tímto nařízením a směrnicí 2006/123/ES. V důsledku toho by se ustanovení tohoto nařízení měla mimo jiné uplatnit na elektronicky poskytované služby jiné než audiovizuální povahy, [...] nicméně pod podmínkou dodržení zvláštní výjimky stanovené v článku 4 a následného zhodnocení této výjimky stanoveného v článku 9. Audiovizuální služby včetně služeb, jejichž **hlavním účelem** [...] je poskytování přístupu k vysílání sportovních akcí a které se poskytují na základě výlučných územních licencí, jsou z působnosti tohoto nařízení vyňaty. Přístup k retailovým finančním službám včetně platebních služeb by měl tedy být také vyňat, a to bez ohledu na ustanovení tohoto nařízení týkající se nepřipustnosti diskriminace u plateb.

- (7) K diskriminaci může také docházet ve vztahu k službám v oblasti dopravy, zejména s ohledem na prodej jízdenek pro osobní přepravu. V tomto ohledu však nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008³, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010⁴ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011⁵ již obsahují obecné zákazy diskriminace, které zahrnují všechny diskriminační praktiky, jež se toto nařízení snaží řešit. Dále existuje záměr změnit v tomto smyslu v blízké budoucnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007⁶. Z těchto důvodů a pro zajištění souladu s rozsahem působnosti směrnice 2006/123/ES by měly služby v oblasti dopravy zůstat mimo oblast působnosti tohoto nařízení.

(7a) Toto nařízení by se rovněž mělo vztahovat na prodej strukturovaných služeb, tj. prodej kombinace dvou nebo více různých služeb nebo kombinaci prodeje zboží a poskytnutí služby či služeb. Pokud takový strukturovaný produkt zahrnuje jednu nebo více služeb, jež samy o sobě do působnosti tohoto nařízení nespádají, měl by být pro určení toho, zda tento strukturovaný produkt jako celek do působnosti tohoto nařízení spadá, uvážen hlavní účel a cíl tohoto strukturovaného produktu. Pokud však obchodníci nemají zákonné právo část uvedeného strukturovaného produktu poskytovat mimo určené území, neměli by mít povinnost poskytovat takový strukturovaný produkt jako celek přes hranice do členského státu zákazníka, pokud by za tímto účelem museli uzavřít nové smlouvy se třetími stranami nebo měnit smlouvy stávající. Ty části strukturovaného produktu, které přes hranice do členského státu zákazníka lze poskytnout bez dodatečných nákladů pro obchodníky, by však být poskytnuty měly.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 1).

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 1).

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 14).

- (8) Tímto nařízením by neměly být dotčeny předpisy použitelné v daňové oblasti vzhledem k tomu, že smlouva o fungování Evropské unie (SFEU) stanoví zvláštní základnu pro opatření týkající se daňové oblasti na úrovni Unie.
- (9) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008⁷ nesmí volba rozhodného práva použitelného na smlouvy mezi spotřebitelem a obchodníkem, který svou podnikatelskou nebo profesionální činnost provozuje v zemi, kde má spotřebitel své obvyklé bydliště, nebo tuto činnost jakýmkoli způsobem zaměřuje na tuto zemi nebo na několik zemí včetně této země, ve svém důsledku zbavit spotřebitele ochrany, kterou mu poskytují ustanovení, od nichž se nelze smluvně odchýlit podle práva země, kde má spotřebitel své obvyklé bydliště. Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012⁸ v otázkách souvisejících se smlouvou uzavřenou mezi spotřebitelem a obchodníkem, který má bydliště v některém členském státě a provozuje podnikatelskou nebo profesionální činnost v členském státě, v němž má bydliště spotřebitel, nebo tuto činnost jakýmkoli způsobem zaměřuje na tento členský stát nebo na několik států včetně tohoto členského státu, může spotřebitel podat žalobu proti smluvnímu partnerovi u soudů členského státu, v němž má bydliště, a žaloba proti spotřebiteli může být podána pouze u těchto soudů.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (10) Tímto nařízením by neměly **být dotčeny** [...] právní předpisy Unie týkající se soudní spolupráce v občanských věcech, zvláště pak na ustanovení o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy a o příslušnosti soudů, která jsou uvedena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008⁹ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012¹⁰ [...]. Zejména by pak samotná skutečnost, že obchodník **dodržuje** [...] ustanovení tohoto nařízení, neměla být vykládána tak, že obchodník zaměřuje svou činnost na členský stát spotřebitele [...] **ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 593/2008 a čl. 17 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 1215/2012. Pro účely určení rozhodného práva a příslušnosti by proto pouhá skutečnost, že obchodník neblokuje nebo neomezuje přístup zákazníků z jiného členského státu ke svému on-line rozhraní nebo že nepoužívá v případech stanovených v tomto nařízení rozdílné všeobecné podmínky pro přístup nebo v rámci platebních prostředků, jež přijímá, neuplatňuje rozdílné podmínky pro platební transakce, neměla sama o sobě znamenat, že daný obchodník zaměřuje svou činnost do členského státu spotřebitele.**

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (11) K diskriminačním praktikám, o jejichž řešení usiluje toto nařízení, obvykle dochází prostřednictvím všeobecných obchodních podmínek a dalších informací, které jsou stanoveny a uplatňovány dotčeným obchodníkem nebo jeho jménem jako předpoklad pro získání přístupu k předmětnému zboží nebo službám a které jsou zpřístupněny široké veřejnosti. Součástí těchto všeobecných podmínek pro přístup jsou mimo jiné ceny, platební podmínky a dodací podmínky. Ty mohou být obchodníkem nebo jeho jménem zpřístupněny široké veřejnosti různými prostředky, jako např. informací zveřejněnou v reklamách, na internetových stránkách nebo v předmluvní nebo smluvní dokumentaci. Tyto podmínky platí v případě neexistence individuálně sjednané dohody mezi obchodníkem a zákazníkem, kterou by bylo stanoveno jinak. Smluvní podmínky, které jsou mezi obchodníkem a zákazníky individuálně sjednány, by neměly být pro účely tohoto nařízení považovány za všeobecné podmínky pro přístup.
- (12) **Při nákupu zboží nebo služeb jakožto koncoví uživatelé na základě všeobecných podmínek pro přístup se spotřebitelé a podniky, zejména mikropodniky a malé a střední podniky, často nacházejí v podobném postavení.** Vystupují-li spotřebitelé i podniky pro účely tohoto nařízení jako zákazníci, měli by **proto** být chráněni před diskriminací z důvodů souvisejících s jejich státní příslušností, místem bydliště nebo místem usazení. Tato ochrana by však neměla být rozšiřována na spotřebitele, kteří nakupují zboží či služby za účelem **následného** dalšího prodeje, **přeměny, zpracování či pronájmu**, jelikož by tím byla ovlivněna široce využívaná schémata distribuce mezi podniky v kontextu mezifiremních vztahů, **jež jsou často sjednávána dvoustranně a přímo svázána s obchodními strategiemi na předcházejících i navazujících úrovních řetězce**, jako je např. selektivní a výhradní distribuce, která výrobcům obecně umožňuje vybírat si své prodejce za podmínky splnění pravidel hospodářské soutěže.

- (13) Účinky diskriminačního zacházení v souvislosti s obchodními transakcemi týkajícími se prodeje zboží nebo poskytování služeb v rámci Unie jsou pro spotřebitele a na vnitřním trhu stejné bez ohledu na to, zda je obchodník usazen v členském státě nebo ve třetí zemi. Z tohoto důvodu a s cílem zajistit, aby se na obchodníky, kteří se účastní hospodářské soutěže, vztahovaly v tomto ohledu stejné podmínky, by se opatření stanovená v tomto nařízení, měla použít rovným způsobem pro všechny obchodníky působící na území Unie.
- (14) Mají-li mít zákazníci lepší možnost přístupu k informacím souvisejícím s prodejem zboží a poskytováním služeb na vnitřním trhu a má-li se zvýšit transparentnost, a to i s ohledem na ceny, neměli by obchodníci použitím technických prostředků ani jiným způsobem bránit zákazníkům kvůli jejich státní příslušnosti, místu bydliště nebo místu usazení v získání plného a rovného přístupu k on-line rozhraním. Tyto technické prostředky mohou zahrnovat zejména jakékoli technologie používané pro určení fyzického umístění zákazníka včetně sledování tohoto umístění prostřednictvím IP adresy **nebo** souřadnic získaných prostřednictvím globálního navigačního satelitního systému [...]. Zákaz diskriminace týkající se přístupu k on-line rozhraním by však neměl být chápán tak, že z něj obchodníkovi vzniká povinnost uzavírat se zákazníky obchodní transakce.
- (15) Někteří obchodníci provozují různé verze svých on-line rozhraní, které jsou zaměřeny na zákazníky z různých členských států. Toto by sice mělo zůstat možné, avšak mělo by být zakázáno přesměrování zákazníka z jedné verze on-line rozhraní na jinou verzi bez jeho výslovného souhlasu. **Obchodníci by neměli mít povinnost vyžadovat výslovný souhlas zákazníka pokaždé, když tento navštíví stejné on-line rozhraní. Jakmile zákazník svůj výslovný souhlas dal, měl by tento souhlas být považován za platný pro všechny následné návštěvy tohoto zákazníka na témže on-line rozhraní.** Všechny verze on-line rozhraní by měly zákazníkovi vždy zůstat snadno přístupné.

(16) V některých případech může být blokování, omezení přístupu nebo přesměrování na alternativní verzi on-line rozhraní kvůli státní příslušnosti, místu bydliště nebo místu usazení bez souhlasu zákazníka nezbytné za účelem zajištění souladu se **zvláštními** zákonnými požadavky práva Unie nebo právních předpisů členských států v souladu s právem Unie, **jimž obchodník v důsledku působení v daném členském státě podléhá**. Tyto právní předpisy mohou omezovat přístup spotřebitelů k určitému zboží nebo službám, například zákazem zobrazování konkrétního obsahu v některých členských státech. Je-li to z tohoto důvodu nezbytné, obchodníkům by nemělo být bráněno v dodržování těchto požadavků, a měli by proto mít možnost blokovat, omezit přístup nebo přesměrovat některé zákazníky nebo zákazníky na některých územích na určité on-line rozhraní. **Uplatňování tohoto nařízení by navíc nemělo bránit členským státům v tom, aby uplatňovaly svá základní pravidla a zásady týkající se svobody tisku a svobody projevu.**

(17) V celé řadě konkrétních situací nelze jakékoli rozdíly v zacházení se zákazníky prostřednictvím uplatňování všeobecných podmínek pro přístup, včetně úplného odmítnutí prodeje zboží nebo poskytnutí služeb z důvodů souvisejících se státní příslušností, místem bydliště nebo místem usazení zákazníků objektivně odůvodnit. V těchto situacích by měla být takováto diskriminace zakázána a zákazníci by tak za konkrétních podmínek uvedených v tomto nařízení měli mít právo uzavírat obchodní transakce za stejných podmínek jako místní zákazník a získat plný a rovný přístup k jakémukoli zboží či jakýmkoli službám z různého nabízeného zboží a služeb bez ohledu na svou státní příslušnost, místo bydliště nebo místo usazení. V případech, kdy je to nutné, by obchodníci měli proto přijmout opatření s cílem zajistit dodržení tohoto zákazu diskriminace, pokud by jinak bylo dotčenému zákazníkovi bráněno v získání tohoto plného a rovného přístupu.
[...]

- (18) První z těchto situací je případ, kdy obchodník prodává zboží a **toto zboží je dodáváno do členského státu, do něž obchodník ve svých všeobecných podmínkách pro přístup nabízí dodání, nebo je toto zboží odebíráno v místě, na kterém se obchodník a zákazník dohodli, v členském státě, v němž obchodník ve svých všeobecných podmínkách pro přístup takovouto možnost nabízí** [...]. V této situaci by měl být zákazník schopen zboží zakoupit za naprosto stejných podmínek, včetně ceny a podmínek souvisejících s dodáním zboží, jako podobní zákazníci, kteří mají bydliště v členském státě, **v němž je zboží dodáváno nebo odebíráno** [...]. To může znamenat, že si zahraniční zákazník bude muset zboží vyzvednout v tomto členském státě nebo v jiném členském státě, do něhož obchodník dodávky provádí. V této situaci není potřeba registrovat se k dani z přidané hodnoty („DPH“) v členském státě zákazníka ani zařizovat přeshraniční dodávku zboží.
- (19) Druhou situací je případ, kdy obchodník zajišťuje elektronicky poskytované služby kromě služeb, jejichž hlavní vlastností je poskytování přístupu k dílům chráněným autorskými právy nebo jinému předmětu ochrany **nebo** [...] jejich využívání, jako např. cloudové služby, služby datových skladů, hosting internetových stránek a poskytování firewallů, **nebo prodej díla chráněného autorskými právy nebo jiného předmětu ochrany v nehmotné podobě, jako jsou například elektronické knihy a hudba on-line.** V tomto případě se fyzické dodání nepožaduje, protože k dodání služeb dochází elektronicky. Hlášení a platbu DPH může obchodník provést zjednodušeně podle předpisů uvedených pro zjednodušené jednotné správní místo pro DPH v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 282/2011¹¹.

¹¹ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

- (20) V neposlední řadě by **používání rozdílných všeobecných podmínek pro přístup na základě státní příslušnosti, místa bydliště nebo místa usazení zákazníka nemělo být opodstatněné ani** v situaci, kdy obchodník poskytuje služby a tyto služby přijímá zákazník na **fyzickém** místě [...], jako jsou **prostory obchodníka nebo jiné konkrétní místo, kde obchodník poskytnutí svých služeb nabízí, na území členského státu, kde daný obchodník působí** [...]. Tyto situace se týkají [...] poskytování služeb **jiných než elektronicky poskytovaných služeb**, jako například hotelové ubytování, sportovní akce, pronájem vozidel a vstupenky na hudební festivaly nebo do zábavních parků. V těchto situacích se obchodník nemusí registrovat k DPH v jiném členském státě ani zajišťovat přeshraniční dodání zboží.
- (21) Ve všech těchto situacích neznamená dodržování tohoto nařízení pro obchodníka žádné vícenáklady související s příslušností nebo s rozdíly v rozhodném právu na základě ustanovení, která jsou v oblasti práva rozhodného pro smluvní závazkové vztahy a v oblasti příslušnosti soudů uvedena v nařízení (ES) č. 593/2008 a nařízení (EU) č. 1215/2012, pokud obchodník neprovozuje svou činnost v členském státě spotřebitele či nezaměřuje do něj svou činnost nebo není-li zákazník spotřebitelem. Pokud obchodník naopak svou činnost v členském státě spotřebitele provozuje nebo do něj svou činnost zaměřuje, obchodník projevil svůj záměr navázat obchodní vztahy se spotřebitelem z tohoto členského státu, a byl tak schopen takovéto náklady zohlednit.

(21a) Zákaz diskriminace zákazníků podle tohoto nařízení, který je platný ve výše popsanych situacích, by však neměl být chápán tak, že obchodníkům brání nabízet zboží nebo služby v různých členských státech nebo určitým skupinám zákazníků prostřednictvím cílených nabídek a různých obchodních podmínek, a to i vytvořením on-line rozhraní pro konkrétní zemi, pokud obchodníci se svými zákazníky zacházejí nediskriminačním způsobem, bez ohledu na jejich státní příslušnost, místo bydliště nebo místo usazení, jestliže si určitý zákazník přeje takových nabídek a podmínek využít. Rovněž by uvedený zákaz neměl být chápán tak, že brání svobodě obchodníků nabízet na nediskriminačním základě různé podmínky včetně různých cen na různých prodejních místech, jako jsou obchody a internetové stránky, nebo dávat konkrétní nabídky k dispozici pouze na konkrétním území v určitém členském státě.

(21b) Dále by uvedený zákaz neměl být chápán tak, že ovlivňuje uplatňování jakéhokoli územního či jiného omezení, pokud jde o poprodejní asistenční služby nebo poprodejní služby nabízené zákazníkovi obchodníkem. Neměl by být chápán ani tak, že z něj vyplývá povinnost uhradit jakékoli další náklady na poštovné a dopravu dále než do smluvně sjednaného místa dodání, kde si zákazník zboží vyzvedl, má-li obchodník povinnost zajistit bezplatnou opravu či náhradní dodání vadného zboží podle směrnice 1999/44/ES nebo má-li nést náklady na vrácení tohoto zboží poté, co zákazník uplatnil právo na odstoupení od smlouvy podle směrnice 2011/83/EU. Toto nařízení by proto nemělo být chápáno tak, že stanoví povinnost dodat zboží přeshraničně do jiného členského státu, kam by jinak obchodník možnost dodání svým zákazníkům nenabízel, nebo povinnost akceptovat vrácení zboží v jiném členském státě či nést s tím spojené dodatečné náklady, pokud by obchodník tuto povinnost jinak neměl.

- (22) Obchodníci, na než se vztahuje zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 1 směrnice Rady 2006/12/ES, nejsou povinni platit DPH v členském státě, kde jsou usazeni. Pro tyto obchodníky by zákaz použití různých obecných podmínek pro přístup z důvodů souvisejících se státní příslušností, místem bydliště nebo místem usazení zákazníka při dodávání elektronicky poskytovaných služeb znamenal, že by se museli zaregistrovat, aby mohli zúčtovat DPH jiných členských států, a mohl by jim způsobit dodatečné náklady, jež by vzhledem k velikosti a vlastnostem dotčených obchodníků představovaly nepřiměřenou zátěž. Tito obchodníci by proto měli být od uvedeného zákazu osvobozeni po takovou dobu, po jakou je daný režim platný.
- (23) Ve všech těchto situacích může obchodníkovi v určitých případech bránit v prodeji zboží nebo poskytování služeb některým zákazníkům nebo zákazníkům na některých územích z důvodů souvisejících se státní příslušností, místem bydliště nebo místem usazení zákazníka konkrétní zákaz nebo požadavek stanovený právem Unie nebo právními předpisy členských států v souladu s právem Unie. Právní předpisy členských států mohou též v souladu s právem Unie vyžadovat, aby obchodníci dodržovali jistá pravidla o stanovování cen knih. Obchodníkům by nemělo být bráněno tyto právní předpisy v nezbytném rozsahu dodržovat.

(24) Podle práva Unie se obchodníci mohou v zásadě rozhodnout, jaké platební prostředky [...] chtějí přijímat. **V souladu s nařízením (EU) 2015/751 a směrnicí (EU) 2015/2366 nemají maloobchodníci přijímající karetní platební prostředek konkrétní značky a kategorie povinnost přijímat karetní platební prostředky téže kategorie, ale jiné značky. Obdobně nemají maloobchodníci přijímající debetní kartu dané značky povinnost přijímat kreditní kartu této značky nebo v případě, že přijímají spotřebitelskou kreditní kartu určité značky, přijímat rovněž kreditní kartu téže značky pro komerční klientelu. Rovněž obchodník přijímající úhrady či inkasa nemá povinnost přijmout platbu, je-li k tomu nezbytné uzavřít s určitým poskytovatelem platebních služeb novou nebo pozměněnou smlouvu.** Po provedení této volby však [...] neexistují žádné důvody, aby obchodníci diskriminovali zákazníky v rámci Unie tím, že odmítají určité obchodní transakce nebo s ohledem na tyto transakce jinak používají některé odlišné platební podmínky z důvodů souvisejících se státní příslušností, místem bydliště nebo místem usazení zákazníka. V této konkrétní souvislosti by takové bezdůvodné nerovné zacházení z důvodů souvisejících s umístěním platebního účtu, místem usazení poskytovatele platební služby nebo místem vydání platebního prostředku na území Unie mělo být také výslovně zakázáno. Dále je třeba připomenout, že nařízení (EU) č. 260/2012 již všem příjemcům platby včetně obchodníků zakazuje požadovat, aby se bankovní účty pro přijetí platby v eurech nacházely v určitém členském státě. **Obchodník by měl mít i nadále možnost požadovat poplatky za použití platebního prostředku. Toto právo však podléhá omezením stanoveným v čl. 62 odst. 5 směrnice (EU) 2015/2366.**

- (25) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2366/EU¹² zavedla přísné bezpečnostní požadavky na zahájení a zpracování elektronických plateb, které snížily riziko podvodu u všech nových i tradičnějších prostředků pro placení, zejména u plateb on-line. Poskytovatelé platebních služeb jsou povinni provádět takzvané silné ověření klienta, což je postup ověření, které potvrzuje totožnost uživatele platební služby nebo platební transakce. U transakcí na dálku, jako jsou platby on-line, jsou bezpečnostní požadavky ještě přísnější a vyžadují dynamické propojení s částkou transakce a účtem příjemce platby, aby uživatele ještě více chránily minimalizací rizik v případě chyby nebo podvodných útoků. Výsledkem těchto ustanovení je, že riziko podvodné platby při domácích i přeshraničních nákupech je stejné a nemělo by být používáno jako argument k odmítnutí nebo diskriminaci jakékoli obchodní transakce v Unii. **Avšak v situacích, kdy obchodník nemá k dispozici jiné prostředky pro snížení rizika selhání zákazníka, mimo jiné zejména v případě problémů s posouzením jeho bonity, měl by mít možnost zboží nebo službu zadržet, dokud neobdrží potvrzení, že platební transakce byla řádně iniciována. Odlišné zacházení však může vycházet pouze z objektivních a opodstatněných důvodů.**

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

- (26) Toto nařízení by nemělo mít vliv na použití pravidel hospodářské soutěže, zejména pak článků 101 a 102 SFEU. Dohody, z nichž obchodníkům vznikají povinnosti neúčastnit se pasivních prodejů ve smyslu nařízení Komise (EU) č. 330/2010^[1] některým zákazníkům nebo zákazníkům na některých územích, se obecně považují za dohody omezující hospodářskou soutěž a nelze jim běžným způsobem udělit výjimku ze zákazu stanoveného čl. 101 odst. 1 SFEU. **Ve výjimečných případech však tyto dohody mohou být považovány dohody splňující požadavky článku 101. V těchto řádně odůvodněných případech nebudou obchodníci, kteří se neúčastní pasivních prodejů, jednat v rozporu s tímto nařízením. Uvedené dohody by uplatňováním tohoto nařízení neměly být dotčeny.** [...] Toto nařízení, a zejména jeho ustanovení v oblasti přístupu ke zboží a službám, by **rovněž** nemělo mít vliv na dohody omezující aktivní prodeje ve smyslu nařízení (EU) č. 330/2010.
- (27) Členské státy by měly určit jeden nebo více orgánů odpovědných za přijetí účinného opatření k [...] zabezpečení shody s ustanoveními tohoto nařízení. **Tyto orgány, jež mohou zahrnovat soudy a správní orgány, by měly mít nezbytné pravomoci, aby mohly obchodníkovi dodržování tohoto nařízení přikázat.** Členské státy by měly také zajistit, aby mohla být **vůči obchodníkům** v případě jakéhokoli porušení tohoto nařízení přijata [...] účinná, přiměřená a odrazující **opatření** [...].

^[1] Nařízení Komise (EU) č. 330/2010 ze dne 20. dubna 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. L 102, 23.4.2010, s. 1).

- (28) Spotřebitel by měl být s to přijímat pomoc odpovědných orgánů usnadňujících vyřešení sporů s obchodníky, které budou vyplývat z použití tohoto nařízení [...].
- (29) Toto nařízení by mělo být pravidelně vyhodnocováno, aby k němu mohly být případně navrženy nezbytné změny. První hodnocení by se mělo zaměřit zejména na možné rozšíření zákazu diskriminace stanoveného v čl. 4 odst. 1 písm. b) na elektronicky poskytované služby, jejichž hlavní vlastností je poskytování přístupu k dílům chráněným autorskými právy nebo jinému předmětu ochrany [...] **nebo jejich využívání nebo prodej díla chráněného autorskými právy nebo jiného předmětu ochrany v nehmotné podobě**, za předpokladu, že obchodník má pro příslušná území požadovaná práva.
- (30) Za účelem usnadnění účinného prosazování pravidel stanovených tímto nařízením by měl ve vztahu k těmto pravidlům být k dispozici také mechanismus pro zajištění přeshraniční spolupráce mezi příslušnými orgány, který je stanoven nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004¹³. Jelikož však nařízení (ES) č. 2006/2004 platí pouze s ohledem na právní předpisy, které chrání zájmy spotřebitelů, tato opatření by měla být dostupná pouze tehdy, je-li zákazník spotřebitelem. Nařízení (ES) č. 2006/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (31) Má-li být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES¹⁴ umožněno podávání žalob na zdržení se jednání se zaměřením na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů s ohledem na jednání v rozporu s tímto nařízením, měla by být změněna rovněž uvedená směrnice tak, aby ve své příloze I zahrnovala odkaz na toto nařízení.

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1).

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ze dne 23. dubna 2009 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů (Úř. věst. L 110, 1.5.2009, s. 30).

- (32) Obchodníci, veřejné orgány a další zainteresované strany by měli mít dostatek času, aby se přizpůsobili ustanovením tohoto nařízení a zajistili jejich dodržování. Vzhledem ke specifické charakteristice elektronicky poskytovaných služeb jiných než služeb, jejichž hlavním rysem je poskytování přístupu k dílům chráněným autorskými právy nebo jiným předmětům ochrany a jejich používání, je vhodné použít zákaz podle čl. 4 odst. 1 písm. b) vztahující se na poskytování těchto služeb až od pozdějšího data.
- (33) Pro dosažení cíle spočívajícího v účinném řešení přímé a nepřímé diskriminace z důvodu státní příslušnosti, místa bydliště nebo místa usazení zákazníků, je vhodné přijmout nařízení, které je přímo uplatňováno ve všech členských státech. Je to nutné pro zajištění jednotného uplatňování pravidel nepřípustné diskriminace v celé Unii a jejich současný vstup v platnost. Pouze nařízení zajišťuje takovou míru jasnosti, jednotnosti a právní jistoty, jaká je nutná pro to, aby z těchto předpisů mohli mít zákazníci plný prospěch.
- (34) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zabránění přímé a nepřímé diskriminaci kvůli státní příslušnosti, místu bydliště nebo místu usazení zákazníků, včetně zeměpisného blokování, při obchodních transakcích s obchodníky v rámci Unie, nemůže být vzhledem k přeshraniční povaze problému a nedostatečné jasnosti současného právního rámce, uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a potenciálního účinku na obchod na vnitřním trhu lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné.

- (35) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásadu uznávanou Listinou základních práv Evropské unie. Toto nařízení se snaží zejména zajistit úplné dodržování článků 16 a 17 této Listiny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíl a oblast působnosti

1. **Účelem** tohoto nařízení je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu zabráněním **neopodstatněné** diskriminaci, která je přímo či nepřímo založena na státní příslušnosti, místu bydliště nebo místu usazení zákazníků, **a vymezením situací, kdy nemůže být rozdílné zacházení opodstatněno podle čl. 20 odst. 2 směrnice 2006/123/ES.**
2. Toto nařízení [...] **se nevztahuje** na [...] **čistě vnitrostátní** situace, **kdy jsou všechny relevantní prvky dané transakce soustředěny v rámci jednoho členského státu.**

[...]

[...]

[...]

3. Toto nařízení se nepoužije pro činnosti uvedené v čl. 2 odst. 2 směrnice 2006/123/ES.
4. Tímto nařízením nejsou dotčeny žádné předpisy vztahující se na daňovou oblast.

4a. Toto nařízení se nedotýká pravidel platných v oblasti autorských a příbuzných ochranných práv, zejména pravidel stanovených ve směrnici 2001/29/ES.

5. Tímto nařízením [...] **nejsou dotčeny** právní předpisy Unie týkající se soudní spolupráce v civilních záležitostech. Dodržování tohoto nařízení nesmí být vykládáno tak, že obchodník zaměřuje svou činnost do členského státu, v němž má spotřebitel obvyklé bydliště nebo bydliště ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 593/2008 a čl. 17 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1215/2012. **Za situaci, že obchodník zaměřuje svou činnost do členského státu, v němž má spotřebitel obvyklé bydliště nebo bydliště, se pouze na základě uvedených důvodů nepovažují zejména případy, kdy obchodník jednající v souladu s články 3, 4 a 5 neblokuje nebo neomezuje přístup zákazníků ke svému on-line rozhraní, nepřesměrovává zákazníky na verzi svého on-line rozhraní, která se liší od on-line rozhraní, k němuž se zákazník snažil přistoupit nejprve, bez ohledu na jejich státní příslušnost, místo bydliště nebo místo usazení, nepoužívá při prodeji zboží nebo poskytování služeb v situacích stanovených v tomto nařízení rozdílné všeobecné podmínky pro přístup nebo přijímá na nediskriminačním základě platební prostředky vydané v jiném členském státě.**

6. [...] Nestanoví-li toto nařízení pro obchodníky zvláštní povinnosti, uplatňuje se nadále
[...] čl. 20 odst. 2 směrnice 2006/123/ES.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice [...] pojmu „elektronicky poskytované služby“ stanovená v článku 7 prováděcího nařízení (EU) č. 282/2011, definice pojmů „mezibankovní poplatek“, „karetní platební prostředek“ a „platební značka“ stanovené v čl. 2 bodech 10, 20 a 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/751 a definice pojmů „platební transakce“, „plátce“, „poskytovatel platebních služeb“, „platební účet“, „platební prostředek“, „inkaso“, „úhrada“ a „silné ověření klienta“ stanovené v čl. 4 bodech 5, 8, 11, 12, 14, 23, 24 a 30 směrnice (EU) 2015/2366.

Pro účely tohoto nařízení se použijí rovněž tyto definice:

- b) „spotřebitelem“ se rozumí jakákoli fyzická osoba, která jedná za účelem nesouvisejícím s její živností, podnikáním, řemeslem nebo povoláním;
- c) „zákazníkem“ se rozumí spotřebitel nebo podnik, který je státním příslušníkem některého členského státu nebo má místo bydliště nebo místo usazení v některém členském státu a hodlá nakoupit nebo nakoupí výhradně ke konečnému užití zboží nebo službu na území Unie [...];

- d) „všeobecnými podmínkami pro přístup“ se rozumí veškeré smluvní podmínky a další informace, včetně **čistých** prodejních cen, které upravují přístup zákazníků ke zboží nebo službám nabízeným obchodníkem k prodeji, jsou obchodníkem nebo jeho jménem stanoveny, uplatňovány a zpřístupněny široké veřejnosti a používají se v případě neexistence individuálně sjednané dohody mezi obchodníkem a zákazníkem;
- e) „zbožím“ se rozumí všechny hmotné movité předměty s výjimkou předmětů, které se prodávají na základě výkonu rozhodnutí nebo jiných soudních opatření; [...]
- f) „on-line rozhraním“ se rozumí jakýkoli software, včetně internetové stránky **nebo její části** a aplikací, provozovaný obchodníkem nebo jeho jménem, který slouží k poskytování přístupu zákazníků ke zboží nebo službám obchodníka za účelem uzavření obchodní transakce s ohledem na toto zboží nebo služby;
- g) „službou“ se rozumí jakákoli samostatná výdělečná činnost poskytovaná zpravidla za úplatu ve smyslu článku 57 Smlouvy;
- h) „obchodníkem“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na to, zda je v soukromém či veřejném vlastnictví, která jedná, i prostřednictvím jiné osoby jednající jejím jménem nebo v jejím zastoupení, za účelem souvisejícím s její živností, podnikáním, řemeslem nebo povoláním.

Přístup k on-line rozhraním

1. Obchodníci nesmějí technickými prostředky ani jinak blokovat nebo omezovat přístup zákazníků k on-line rozhraní obchodníků z důvodů souvisejících se státní příslušností, místem bydliště nebo místem usazení zákazníka.
2. Obchodníci nesmějí z důvodů souvisejících se státní příslušností, místem bydliště nebo místem založení zákazníka provádět přesměrování zákazníků na verzi svého on-line rozhraní, která se liší od on-line rozhraní, k němuž se zákazník [...] snažil přistoupit **nejprve**, na základě úpravy tohoto on-line rozhraní, použití jazyka nebo jiných charakteristik, které rozhraní konkretizují pro zákazníky podle státní příslušnosti, místa bydliště nebo místa usazení, pokud zákazník s tímto přesměrováním [...] výslovně předem **nesouhlasil**.

V případě tohoto přesměrování s výslovným souhlasem zákazníka musí [...] verze tohoto on-line rozhraní, **k němuž se snažil přistoupit nejprve**, zůstat pro tohoto zákazníka snadno přístupná.

3. Zákaz uvedený v odstavcích 1 a 2 se nepoužívá v případech, kdy je blokování **či** omezení přístupu **zákazníků k on-line rozhraní obchodníka** nebo přesměrování [...] nezbytné za účelem zajištění splnění zákonného požadavku práva Unie nebo právních předpisů členských států v souladu s právem Unie, **jimž činnosti obchodníka podléhají**.

4. Pokud obchodník blokuje nebo omezuje přístup zákazníků k on-line rozhraní nebo přesměrovává zákazníky na jinou verzi on-line rozhraní v souladu s odstavcem [...] **3**, je povinen zákazníkům poskytnout **jasné vysvětlení** [...]. Toto [...] **vysvětlení** musí být poskytnuto v jazyce on-line rozhraní, ke kterému se zákazník [...] snažil přistoupit **nejprve**.

Článek 4

Přístup ke zboží a službám

1. Obchodníci nesmějí používat rozdílné všeobecné podmínky pro přístup ke svému zboží a službám z důvodů souvisejících se státní příslušností, místem bydliště nebo místem usazení zákazníka v [...] situacích, **kdy se zákazník snaží**:
- a) [...] **koupit** zboží **od obchodníka** a toto zboží [...] je [...] dodáváno **do místa** v členském státě, do něž obchodník **ve svých všeobecných podmínkách pro přístup nabízí dodání**, nebo [...] **odebíráno v místě, na kterém se obchodník a zákazník dohodli, v členském státě, v němž obchodník ve svých všeobecných podmínkách pro přístup takovouto možnost nabízí**;
- b) [...] **od obchodníka přijmout** elektronicky poskytované služby kromě služeb, jejichž hlavní vlastností je poskytování přístupu k dílům chráněným autorskými právy nebo jinému předmětu ochrany [...] **či jejich využívání nebo prodej díla chráněného autorskými právy nebo předmětu ochrany v nehmotné podobě**;

- c) [...] **přijmout** služby jiné než **elektronicky poskytované služby** [...] **od obchodníka** [...] na fyzickém místě **v rámci území členského státu**, kde obchodník působí [...].

1a. Zákaz stanovený v odstavci 1 obchodníkům nebrání v nabízení všeobecných podmínek pro přístup včetně prodejních cen, které se mezi členskými státy nebo uvnitř jednoho členského státu liší a které jsou nabízeny zákazníkům na konkrétním území nebo konkrétním skupinám zákazníků.

2. Zákaz stanovený v odst. 1 písm. b) se nepoužije na obchodníky, kteří jsou osvobozeni od DPH na základě ustanovení hlavy XII kapitoly 1 směrnice 2006/112/ES.
3. Zákaz uvedený v odstavci 1 se nepoužívá v rozsahu, v němž obchodníkovi v prodeji zboží nebo poskytování služeb určitým zákazníkům nebo zákazníkům na určitých územích brání konkrétní ustanovení práva Unie nebo právních předpisů členského státu v souladu s právem Unie.

Pokud jde o prodej knih, zákaz stanovený v odstavci 1 nebrání obchodníkům ve stanovení odlišných cen pro zákazníky na určitých územích v rozsahu, v němž jsou povinni tak učinit podle právních předpisů členských států v souladu s právem Unie.

Nepřípustnost diskriminace z důvodů souvisejících s platbou

1. **V rámci platebních prostředků, zejména úhrad, inkas nebo karetního platebního prostředku konkrétní platební značky a kategorie, jež obchodníci přijímají, nesmějí z důvodů souvisejících se státní příslušností, místem bydliště nebo místem usazení zákazníka, umístěním platebního účtu, místem usazení poskytovatele platební služby nebo místem vydání platebního prostředku na území Unie používat různé podmínky pro [...] platební transakce, jestliže:**

[...]

- b) [...] **totožnost plátce nebo platnost použití platebního prostředku lze ověřit** silným ověřením klienta ve smyslu směrnice (EU) 2015/2366; a
- c) [...] platební **transakce** probíhají v měně, kterou [...] **obchodník** akceptuje.

- 1a. Je-li to opodstatněno objektivními důvody, nesmí zákaz stanovený v odstavci 1 obchodníkovi bránit v právu zadržet zboží nebo poskytnutí služby, dokud neobdrží potvrzení, že platební transakce byla řádně iniciována.**

2. Zákaz stanovený v odstavci 1 nesmí bránit možnosti obchodníků požadovat poplatky za použití karetního platebního prostředku, u něhož nejsou mezibankovní poplatky upraveny podle kapitoly II nařízení (EU) 2015/751, a u platebních služeb, pro které se nepoužívá nařízení (EU) č. 260/2012, **ledaže byl v právu členského státu, jemuž činnost obchodníka podléhá, zaveden zákaz nebo omezení práva požadovat poplatky za použití platebních prostředků podle čl. 62 odst. 5 směrnice (EU) č. 2015/2366**. Tyto poplatky nesmí přesáhnout výši **přímých** nákladů vzniklých obchodníkovi na použití platebního prostředku.

Článek 6

Dohody o pasivních prodeích

- 1. Ustanovení** dohod, jež ukládají obchodníkům povinnosti jednat v rozporu s tímto nařízením v souvislosti s pasivními prodeji **ve smyslu nařízení (EU) č. 330/2010 a jež nejsou v souladu s článkem 101 SFEU a s nařízením (EU) č. 330/2010, jsou [...] od počátku neplatná**.
- 2. Zákazy stanovené v člancích 3, 4 a 5 tohoto nařízení se nepoužijí v situacích, kdy jsou obchodníci vázáni dohodou, jež od nich vyžaduje omezit pasivní prodeje, a tato omezení jsou v souladu s článkem 101 SFEU a s nařízením (EU) č. 330/2010.**

Článek 7

Prosazování [...]

1. Každý členský stát určí subjekt či subjekty odpovědné za **přiměřené a účinné** prosazování tohoto nařízení. [...]
2. Členské státy stanoví pravidla pro ukládání [...] **opatření** za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovená [...] **opatření** musí být účinná, přiměřená a odrazující.

Článek 8

Pomoc spotřebitelům

[...] Každý členský stát [...] **určí subjekt či subjekty odpovědné** za poskytování praktické pomoci spotřebitelům pro případ sporu mezi spotřebitelem a obchodníkem, který vznikne v důsledku použití tohoto nařízení. [...]

[...]

Článek 9

Přezkum

1. Komise do [datum: [...] **čtyři** roky po vstupu tohoto nařízení v platnost] a následně každých pět let podá Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o hodnocení tohoto nařízení. V případě nutnosti bude zpráva doplněna návrhem na změnu tohoto nařízení s ohledem na vývoj v právní, technické a ekonomické oblasti.
2. První hodnocení uvedené v odstavci 1 se provede zejména s cílem posoudit, zda by se zákaz stanovený v čl. 4 odst. 1 písm. b) měl vztahovat rovněž na elektronicky poskytované služby, jejichž hlavní vlastností je poskytování přístupu k dílům chráněným autorskými právy nebo jinému předmětu ochrany a jejich využívání **nebo prodej díla chráněného autorskými právy nebo předmětu ochrany v nehmotné podobě**, za předpokladu, že obchodník má pro příslušná území požadovaná práva.

Článek 10

Změny nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES

1. V příloze nařízení (ES) č. 2006/2004 se doplňuje nový bod, který zní: „[číslo] [úplný název tohoto nařízení] (Úř. věst. L XX, XX.XX.rok, s. X), pouze tehdy, je-li zákazník spotřebitelem ve smyslu ustanovení čl. 2 odst. 3 nařízení č. XXXX/rok.“
2. V příloze I směrnice 2009/22/ES se doplňuje nový bod, který zní: „[číslo] [úplný název tohoto nařízení] (Úř. věst. L XX, XX.XX.rok, s. X).“

Článek 11

Závěrečná ustanovení

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne [datum: [...]] **osmnáct** měsíců po dni vyhlášení].

[...]

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu

předseda nebo předsedkyně
